

lund-Lange) udtalte endvidere, at vi havde sagt, at Sygekassernes Status var i stadig Dekadence. Jeg har ikke sagt et Ord derom. Men jeg antager, det er fremkommet paa den Maade, at det ærede Medlem har studeret, hvad der tidligere er sagt, og den tidligere Ordfører, P. Knudsen, har fremsat en saadan Paastand, som ogsaa for saa vidt er rigtig. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Sygekassernes Formue svinger omkring 10 Kr. pr. Medlem, hvad der er ganske rigtigt. Men der er faktisk en lille og, som det synes, stadig Nedgang i Formuen. Men hele den Side af Sagen betyder ikke ret meget, og man kunde for saa vidt godt lade den ligge. Thi hvorfor er Sygekassernes Status nogenlunde god? Naar en Sygekasse har Underskud, saa skriver Sygekasseinspektoratet til den vedkommende Sygekasse, at den maa forhøje sit Kontingent, indtil den kommer paa Balance, indtil den giver Overskud. De Sygekasser, der have Overskud, faa Lov til at give Overskud, idet der ikke er noget, der hedder Nedsættelse af Kontingentet, det er et Begreb, der ikke kendes. Jeg synes derfor ikke, det er saa mærkeligt, at der er en vis Formue i Sygekasserne, og at denne er omkring 10 Kr. pr. Medlem. Jeg synes tværtimod, det er mere mærkværdigt, at Formuen under disse Omstændigheder ikke stiger og stiger, og naar den ikke gør det, er det, fordi Udgifterne stadig forøges. Den Omstændighed, at Inspektoratet, naar en Sygekasse et Aar har Underskud, giver Ordre til at forhøje Kontingentet, bevirker, at dette stadig stiger, og som jeg har paapeget, er der en hel Masse andre Aarsager dertil. Og efterhaanden som Kontingentet stiger, bliver der flere og flere, der ikke have Raad til at være Medlem.

Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) rejste Spørgsmaalet om Lægernes Lønning. Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) udtalte, at han var enig i den Betragtning, som det ærede Medlem fra Assens ved tidligere Behandlinger havde givet til Kende. Bagefter sagde det ærede Medlem fra Assens, at han væsentlig var enig med det ærede Medlem fra Odder. Disse to ærede Medlemmer synes altsaa at være enige i deres Betragtning af dette Forslag. Det ærede Medlem fra Assens udtalte, at Lægerne burde paa faste Takster, saaledes at de ikke kunde skrue deres Fordringer for højt i Vejret. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Reformpartiet, om dette Parti vil støtte et Forslag om at fastsætte Lægernes Tak-

ster, saaledes at de ikke kunne komme højere end til et vist Maksimum. Det kunde være højst interessant at høre, thi det spiller unægtelig en stor Rolle paa Sygekassernes Budget, hvor meget der skal gives til Lægerne, og kunde man komme til faste Takster, saa at man ikke stadig havde Fordringerne om højere Honorarer at slaas med, vilde noget være vundet, og den ærede Ordfører for Reformpartiet vilde altsaa gøre mig en Tjeneste ved at oplyse mig, om hans Parti er villigt til at gaa med til faste Lægehonorarer.

Det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam) fordybede sig i Spørgsmaalet om, hvor vidt Lægerne fik tilstrækkeligt eller for meget eller for lidt. Jeg mener nu ikke, at det i særlig Grad vedkommer den foreliggende Sag — det kan maaske optages ved Sygekasselovens Revision —, og jeg skal derfor lade det ligge. Det ærede Medlem mente, at vort Forslag gaar for vidt. Det synes jeg nu ikke, at det ærede Medlem ifølge sin politiske Stilling og som Medlem af det Parti, han tilhører, kan mene. At fattige syge faa ordentlig Lægebehandling og Mad, naar de trænge til det for at blive raske, synes jeg virkelig ikke man kan sige, er at gaa for vidt. Tværtimod synes jeg, at alle demokratiske Partier maatte være enige om, at det burde være en Selvfølge, at fattige syge, der ikke selv kunne skaffe sig de nødvendige Helbredelsesmidler, faa dem af det offentlige. Saaledes er det ogsaa for Øjeblikket, men Forskellen paa den nuværende Tingenes Orden og den, vi ville indføre, er den, at Helbredelsesmidler og Naturalydelse efter vort Forslag ikke regnes som Fattighjælp. Jeg kan ikke faa i mit Hoved, at noget demokratisk Parti kan sige, at det er at gaa for vidt, at de fattige syge skulle have de Midler, som ere nødvendige for deres Helbredelse, uden at de derfor skulle smides paa Fattigvæsenet. Det er dette, vort Forslag gaar ud paa.

Det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam) siger saa, at saa maa vi hellere gaa til frie Helbredelsesmidler over hele Linien, baade for fattige og rige. Ja, Gudbevares, jo før, jo kærere for vort Vedkommende. Det er netop det, vi gerne vilde have, thi saa ere vi visse paa at faa en ordentlig Sygepleje, hvad vi aldeles ikke ere visse paa under de nuværende Forhold. Hvis vi afskaffede alle Pensioner, vare vi visse paa at faa en god Alderdomsunderstøttelse, for saa vare alle interesserede i en god Alderdomsforsørgelse. Og hvis det blev indrettet saaledes, at